

въ които се разказоватъ подвизи ти на Вишна вътъ обра на два юнака. *) Третий богъ, *Сива*, билъ страшенъ с сипачъ на всичко; што живѣе; той се изображавалъ три очи за бълѣгъ, че всичко знае; ималъ на шията огърлица отъ чърѣпи. Слѣдъ тия главни богове има оште и други много второстѣпенни и долни божества; су вѣрни ти Индуси се покланяли на животни ти и на растения та. Освѣнъ това, тии вѣровали, че души ти се прѣ селяватъ, и мислили, че душата на човѣкъ тѣ слѣд смъртъ та много врѣме прѣминова въ растения та, въ жи вотни ти, въ звѣзди ти и така нататѣкъ, доклѣ се очист отъ грѣхове ти; най-сетнѣ се съединява съ самии Брами Молитви ти и наставления та на жрѣци ти са написани в тѣхни ти свештени книги, които се наричатъ *Вѣди*.

Петъ шесть вѣка прѣди Христа въ Индия се явил единъ мъдрець, който се викалъ Буда. Той билъ синъ и единъ царь, и се готвилъ да наслѣди прѣстоль тѣ; н отеднажъ напустналъ царюви ти си двореце, съблѣклъ скѣпи ти дрѣхи, и, като се хранилъ съ милостиня, отишълъ при постинни ти жрѣци. Като изучилъ мъдрость та имѣ нѣколко години сѣдѣлъ та размишлявалъ, и въ съшто то врѣме постилъ и се мъчилъ. Послѣ станалъ да проповѣда на народъ тѣ търпѣние, милость, равенство между люде ти, взаимна любовь и други добри работи. Учение то му нашло много послѣдователи, и се распространило по цѣла Индия. Нѣ заштото то подкопавало раздѣление то на на родъ тѣ на касти, затова жрѣци ти, за да не изгубетъ

*) Тия поеми са написани на стариндийский или Санскритский езикъ. Магабгарата приказова за борба та на два индийски рода, Куава и Пандава: Вишна зима участие въ нея под видъ на единъ юнакъ Кришна и помага на правата страна. От многото отдѣлни епизоди, што са влѣзли въ Магабгарата, заблѣжителенъ е расказътъ за голѣмата любовь на двама съпруги Налъ и Дамаянти.